

EURÓPAI IDENTITÁRIUSOK

P Á S Z T O R I S T V Á N

Jobboldali radikálisok és hipszterek, ultrakonzervatívok, fasiszták, neonácik – csak néhány jelző azok közül, amelyeket a fősodratú sajtó szokott alkalmazni az Identitárius Mozgalom és annak tagjai jellemzésére. A *mainstream* média tudósításain keresztül persze nem nyerhetünk valódi betekintést az európai jobboldali mozgalmiság világába, ahogyan abba sem, hogy a fiatalokból álló, pártpolitikától független szerveződés milyen módon kíván szellemi és stratégiai szinten is harcba szállni az európai kultúra megmentéséért. Jelen írás mellett érvel, hogy az előítéletek félretétele esetén minden józan gondolkodású és Európa visszafordíthatatlan átalakulása miatt aggódó személy találhat kapcsolódási pontokat a mozgalomhoz korunk nagy kihívásai kapcsán, legyen szó az illegális migrációról, a kultúrák keveredéséről vagy a fokozódó szélsőbaloldali utcai és politikai jelenlétről. Az írás célja, hogy bemutassa az európai Identitárius Mozgalmakat, azok szellemi eredetét, továbbá a hálózat minden bizonnyal legerősebb, osztrák ágán keresztül illusztrálja a szervezet felépítését, akcióik jellegét, valamint azt, hogy milyen utat akarnak mutatni az identitásválságban szenvedő Európának.

EREDET ÉS SZELLEMI HÁTORSZÁG

Az identitarizmus gondolata először Franciaországban alakult ki, ahol a mozgalmat 2002-ben Bloc identitaire néven alapították meg, ami hét évvel később párttá is alakult. 2012-ben megalakult egy másik csoport Génération identitaire néven, amely elkülönülten tevékenykedett az identitárius párttól, és mozgalmi szinten működött.¹ E mozgalom leghíresebb akciója az volt, amikor 2012-ben hetven aktivistájuk elfoglalta a poitiers-i nagymecset építkezési területét, azzal az üzenettel, hogy 732 – *Génération identitaire*, amivel egyrészt Martell Károly muszlimok fölötti győzelmére utaltak, másrészt pedig népszavazás kiírását követelték az iszlám és a bevándorlás megállításáról.² A mozgalom történelmi szimbólumokhoz máskor is szívesen nyúlt, így jelképüket is a 300 című filmből vették át, ahol a spártaiak a lambda emblémájával pajzsukon vonultak harcba a többszörös túlerőben lévő perzsákkal szemben a thermopülai csatában. Az analógiát felhasználva az identitáriusok úgy gondolják, hogy ők Európa „háromszáza”, a hagyományok, a család, a hierarchia, a kultúra védelmezőjeként szállnak szembe a többszörös túlerőben lévő liberálisokkal, globalistákkal és az Európát iszlamizálni akarókkal szemben.³

1 Andreas SPEIT: *Das Netzwerk der Identitären. Ideologie und Aktionen der Neuen Rechten*. Ch. Links Verlag, Berlin, 2020. 31.

2 Haydn RIPPON: Occupy le mosques: France's new radical nativism. *The Conversation*, 2012. november 5. <<https://theconversation.com/occupy-le-mosque-frances-new-radical-nativism-10368/>>

3 Lásd bővebben: *Identitäre Bewegung*. Bundeszentrale für politische Bildung. <<https://www.bpb.de/themen/rechtsextremismus/dossier-rechtsextremismus/500787/identitaere-bewegung/>>.

Mozgalom –
Az Osztrák Identitárius Mozgalom tüntetése a remigráció mellett 2024 nyarán Bécsben
(Martin Sellner hivatalos Flickr-csatornája)

A 2010-es évek elején a jelképet és az elveket felhasználva alakultak meg a társszervezetek is, többek között a német, a francia, az olasz, az osztrák és a magyar is, majd valamivel később a brit és az amerikai is. Noha a francia Identitás Generációt 2021-ben betiltották, amivel ők lettek az első identitárius mozgalom, amely Európában erre a sorsra jutott, az eszme képviselői megvetették a lábukat a kontinens több országában is. Ennek egyik legfőbb oka abban keresendő, hogy a hálózat szellemi hátországa erős talajon nyugszik, lévén azt elsősorban az a francia Új Jobboldal (Nouvelle Droite, ND) adta és adja mind a mai napig, amely az 1968-as események reakciójaként kelt életre, élén olyan teoretikusokkal, mint Alain de Benoist vagy Dominique Venner.⁴ Őket és a körjük csoportosuló értelmiségieket erősen összetartotta antikommunizmusuk, antikolonializmusuk, valamint a liberális demokráciával, a kapitalizmussal és multikulturalizmussal való szembenállásuk. Ez a kör, amely gyakran formális szervezetekben is tevékenykedett, levonta a következtetéseket az Új Baloldal által alkalmazott, a kultúra lassú elfoglalását valló koncepciójából, és elhatárolta magát a régi jobboldaltól, főképp Amerika-ellenessége és antikapitalizmusa révén. Merítették Antonio Gramsci kulturális hegemonia elméletéből, amely szerint a hatalmat először a kulturális térben kell megszerezni, annak magas és mélyebb rétegeiben egyaránt, melyből az értelmiség döntő részét és a tömegeket konszenzusra juttatván, gondolkodásukat megnyerve, politikai s utána gazdasági hatalom fog fakadni. Ebben komoly szerepük van az ideológiailag közel álló könyvkiadóknak, filmeknek, színházaknak és zenészeknek, továbbá nagyon fontos, hogy megszerezzenek maguknak egyetemi katedrákat, melyek a fiatalok becsatornázásának és a hosszú távú hatalomátvételnek, ha nem is közvetlenül, de az alapját képezik.⁵

A francia Új Jobboldal mellett – egy régebbi hagyományt követve – az identitáriusok szellemi elődeihez sorolhatjuk a weimari korszak német konzervatív forradalmának teoretikusait is. A mozgalom tagjai hozzájuk hasonlóan

4 Jean-Yves CAMUS: *Alain de Benoist and the New Right = Key Thinkers of the Radical Right*. szerk. Mark SEDGWICK, Oxford U. P., Oxford, 2019. 73.

5 Marcello VENEZIANI: A kulturális hegemoniától a politikai korrektségig, ford. ZEMEN Annamária, *Kommentár*, 2022/2.

Interjú Martin Sellnerrel

Kit tisztelhetünk önben, honnan származik, s miért döntött az Osztrák Identitárius Mozgalom (IBÖ) megalapítása mellett?

A nevem Martin Sellner, osztrák aktivista és író vagyok, Bécsben születtem, de egész Európában aktív vagyok. 2012-ben alapítottuk meg Bécsben az Osztrák Identitárius Mozgalmat, a francia alapítású szervezet első nemzetközi ágát. Ennek oka, hogy a német nyelvterületen nagy, tátongó szakadékat láttunk az újjobboldali aktivizmus tekintetében. Ezt a szakadékat mostanra az Identitárius Mozgalom sikerrel töltötte be.

Martin Sellner, az Osztrák Identitárius Mozgalom alapítója

Mit gondol Ön – és általánosságban az identitáriusok – a család fontosságáról napjainkban?

Házas vagyok, és van egy fiam [Martin Sellner felesége Brittany Pettibone amerikai vlogger, jobboldali aktivista – *a Szerk.*]. A család a társadalom legkisebb sejtje, az egész nép életének a magja. Az én meglátásom szerint a politika egyik fő célja, hogy sikerrel teremtsen meg a lehető legjobb feltételeket a családok fejlődéséhez és a gyermekneveléshez. Az a társadalom, amelyik ezt elfelejti, a „halál kultúráját” hozza létre – ahogyan arra Szent II. János Pál pápa is rávilágított.

Az IBÖ rendelkezik-e transzatlanti kapcsolatokkal a tengerentúli alternatív jobboldallal (alt-right)? Amennyiben igen, mennyire erős és sikeres ez az együttműködés?

Nem, az IBÖ Európára fókuszál, különösen Nyugat-Európára és magára Ausztriára. Úgy gondoljuk, hogy az Amerikai Egyesült Államokban a kiindulási pont és a feltételek egyszerűen túlságosan eltérőek ahhoz, hogy közös aktivista mozgalmat szervezhessünk. Az amerikai jobboldali fiataloknak meg kell találniuk saját válaszaikat és azok kifejezésének módját.

Sokat lehetett arról olvasni, hogy Ön fontos szerepet játszott a tavaly januári ún. potsdami találkozó során. Röviden össze tudná foglalni számunkra, hogy miképp akartak a német hatóságok beutazási tilalmat érvényesíteni Önnel szemben?

A Correctiv nevű baloldali „civil” szervezet beszivárgott egy Potsdamban rendezett privát találkozóra, majd mindenféle hazugságot talált ki a „remigrációval” kapcsolatos sarkoktélemmel és velem kapcsolatban is. A dolog azonban fordítva sült el: ez a milliós elérésű riport végül a gondolat – azaz az európai kultúrába be nem illeszkedő, elsősorban illegális bevándorlók hazatoloncolása – áttöréséhez vezetett. Mindez a német kormányban pánikot keltett, ezért megpróbálták megfékezni a nézet terjedését és hordozója mozgását. Végül a beutazási tilalom a bíróság előtt is megbukott, ami még ismertebbé tette a kifejezést és a róla szóló könyvemet.

szintén nem mulandó pillanatokat akarnak konzerválni és felkorbácsolt érzéseket meglovagolni, sokkal inkább visszatérést hirdetnek az eredethez egy új kezdet érdekében. Amikor változást követelnek az elitben vagy a közgondolkodásban, s teszik ezt vagy írásos formában, vagy az utcán transzparenszekkel vonulva és görögtüzeket gyújtva, akkor nem régi gyakorlatokat akarnak folytatni, hanem egy *konzervatív fordulatot* szeretnének elérni, újrakezdeni mindazt, ami félresiklott.⁶

6 Lásd bővebben: Békés Márton: *Konzervatív forradalom*. Kommentár Alapítvány, Bp. 2023. 7–19.

A legtöbb médium erőteljes cenzúra alá veti az identitáriusok online tevékenységét. Mennyiben képes a mozgalom aktivizmusa kompenzálni ezeket a körülményeket és közvetíteni üzeneteit?

2017-től a teljes digitális jelenlétünk megszűnt a főbb platformokon. Az összehasonlítás kedvéért: azelőtt nagyobbak voltunk ezeken a felületeken, mint a bejegyzett pártok összes ifjúsági tagozata együttvéve. Kreatív és erőszakmentes akciókkal továbbra is a címlapokra vagyunk képesek kerülni. Ugyanakkor pedig a TikTok, a Twitter/X és a Telegram okos felhasználásával megkerüljük a totális cenzúrát. Aktivizmusunk nem más, mint az elnyomás és a cenzúra szelével szemben való hajózás – hosszú távon nem tudnak megállítani minket!

Mit gondol, mik az Identitás Mozgalom legfontosabb popkulturális aspektusai, képes lehet a mozgalom a popkulturális térben fejlődni?

Az Identitárius Mozgalom a 2010-es években a jobboldali tábor esztétikai ébredése után szökkent szárba. A fiatal jobboldaliak szerte Európában főként Olaszországból és Franciaországból inspirálódva elszakadtak a porlepte, színpadias fétisektől és az ójobboldali ikonográfiától. Az identitáriusok matricáin és plakátjain népszerű képregényszereplők, valamint olyan filmek szerepeltek, mint a *300* és az *Avatar*. Öltözködésünk és kinézetünk miatt időnként egyenesen a „jobboldali hípszer” kifejezéssel jellemezték minket. Újjobboldali *rapperek* és zenei csoportok jelentek meg. De újjobboldali kötődések jönnek létre olyan szubkulturális közegekkel is, mint a futballszurkolók, a testépítők és a küzdősportok szerelmesei, megjelennek az aszketizmus új formái – a NoFaptól kezdve az időszakos böjtön és a jeges fürdőzésen át az önoptimalizálásig – vagy éppen a kriptovaluták. Igen érdekes jelenség van tehát kialakulóban, egy olyan új fiatalság, amely minden területen kiválóságra törekszik.

Véleménye szerint mi az a politikai üzenet, amellyel a mozgalom metapolitikai, elméleti, kulturális vagy nyelvi értelemben újat tud nyújtani?

Az Identitárius Mozgalom már maga is a jobboldali mozgalomtörténet részévé vált. Tizenkét év elteltével már nem teljesen új jelenség, ám a mozgalom által hozott újítások tovább élnek és döntő befolyást gyakorolnak a jobboldali táborra. Az Identitárius Mozgalom három kulcsfontosságú újítást hozott. Először is egy új stílust, amely szakított a régi szimbólumokkal, és az általa mozgósított fiatalság eltökélt és dinamikus. Másodszor új ideológiai megközelítést, amely a francia új jobboldal [*Nouvelle Droite*], a konzervatív forradalom és a német új jobboldal [*Neue Rechte*] eszméi alapján tájékozódik. Ez a fiatal, jobboldali, aktivista utcai mozgalom egyértelműen szakított a nácik szellemi hagyományával. Végül, harmadszor egy új stratégiai megközelítést hozott, amely a baloldali aktivizmusból kölcsönzött elemeket Gene Sharp és Srđa Popović erőszakmentes ellenállásától kezdve a CIA rendszerváltási stratégiáig [*regime change*]. Antonio Gramsci és Louis Althusser elméleti recepcióját jobbról Alain de Benoist és köre már előkészítette, amit mi gyakorlati úton tettünk teljessé – és alakítottuk sikerrel tettekké. Az identitáriusok „mozgásban lévő metapolitikája” számtalan új fogalom megalkotásához és egy új típusú, aktív, fiatal Új Jobboldal felépüléséhez vezetett, amely a jobboldali pártokra erős hatást gyakorol és jobbá tette azokat. Az elmélet területén az Identitárius Mozgalom semmi újat nem kínál, eszméket népszerűsíteni célzó akciómozgalomként ezt a feladatot átengedi a jobboldali teoretikusoknak. Azonban azt a kérdést, hogy egy jobboldali mozgalomnak, melynek tradíciói olyan szellemi óriásokban gyökereznek, mint Joseph de Maistre, Tocqueville, Burke, Nietzsche, Spengler, Eliade, Schmitt, Spann, Heidegger, Gehlen és sokan mások, valóban képes-e valami abszolút újat létrehozni, egyáltalán feladata-e ez, nyitva akarom hagyni.

Az interjút készítette és fordította: Biró András

Ezzel összefüggésben a mozgalommal és annak tagjaival szemben gyakran megfogalmazott vádak részét képezi, hogy tabunak titulált ideákról akarnak újra társadalmi diskurzust folytatni azért, hogy olyan történelmileg terhelt és elutasított fogalmakat emeljenek programmá, mint az apartheid, a deportálás és a lakosságcsere. Mások szerint a liberális értékek iránti gyűlöletük abban is tetten érhető, hogy organikusan szerveződő etnokulturális identitású közösségekben gondolkodnak. Valójában inkább arról van szó, hogy az identitáriusok a liberális fősodortól idegen fogalmi keretekben kezdtek el gondolkodni, amelyeket nem pusztán a nyilvános közbeszédbe és gondolkodásba emeltek be,

Védelem –

A *Defend Europe* akció hajója a nyílt vízen
(Martin Sellner hivatalos Flickr-csatornája)

hanem az utcakép részévé is tették őket matricáik és akcióik által. Példának okáért multikulturalizmus helyett etnopluralizmust hirdetnek, tehát a migráció általi kultúrakeveredés helyett államhatárokon belüli homogén nemzeteket vizionálnak, ugyanis Carl Schmitt nyomán úgy vélik, hogy a mai modern demokráciák csak akkor stabilak, ha a választójoggal bíró társadalom etnikailag és kulturálisan is homogén.⁷ Tehát elfogadják a népek különbözőségeit, ahogyan azt is, hogy minden népnek megvan a maga erénye és világtörténelmi küldetése, de hitük szerint a népekben rejlő talentumokat csak úgy lehet kibontakoztatni, ha mindenki ősei földjén, annak kultúráját és hagyományát követve él, bekapcsolódva ezzel egy olyan szerves láncolatba, mely évezredekre tekint vissza. Érvelésük szerint a sokszínű, keveredett népek kultúrája vagy feloldódik egy uniformizált kultúrában, vagy pedig az erősebb kultúra felülkerekedik a gyengébben, aminek már mutatkoznak jelei Nyugat-Európában, ennek okán tehát mindenáron meg kell őriznie az európai népeknek a kulturális identitásukat. Ezért is kezdték el hangoztatni – a Kohl-kabinet által már egyébként 1983-ban alkalmazott – remigráció fogalmát és tervét, amelynek keretében vissza akarják telepíteni a származási országukba az idegen kultúrájú, illegálisan Európában tartózkodó és/vagy beilleszkedni nem akaró bevándorló-

⁷ Vö. Rolf GRAWERT: Homogenität, Identität, Souveränität. Positionen jurisdiktioneller Begriffsdogmatik. *Der Staat*, 2012/2. 192–193.

kat.⁸ A remigráció válasz arra a 2010-es évek elején az identitáriusok körében – Nagy Lakosságcsere néven – elterjedt feltételezésre, mely szerint Európa őshonos népeit a multikulturalizmust támogató globalisták és a szupranacionális szervezetek tervezetten akarják kicserélni nem európai, főképp muszlim bevándorlókra.

A remigráción túl, ám továbbra is a népesedési politikánál maradva, az identitáriusok aktív és konzervatív családpolitikát követelnek, hiszen rohamosan fogy Európa őslakos népessége, míg a kulturálisan muszlim háttérű bevándorlók természetes szaporulata meghaladja az európai átlagot. Statisztikák is alátámasztják, hogy amennyiben ezen nem változtatnak a nyugati döntéshozók, akkor évtizedeken belül, egyre több városban és kerületben, kisebbségben lesznek az őshonos állampolgárok.⁹ A mozgalom tagjai ezzel összhangban támogatják a hagyományos házassági szövetséget, melyben férfi és nő eleget tesz legfontosabb feladatának, mégpedig a nemzet tagjai gyarapításának és a társadalom legfontosabb alkotóeleme, azaz a család működtetésének. Szerintük például a német népet 1945 után tudatosan elbutították azzal, hogy az oktatási intézményekben folyó tanításból kiirtották a hazafias, a kötelezettségekre felhívó nevelést, és helyébe ültették a liberális elfogadásra alapuló, legfőképp jogokat hirdető oktatást.¹⁰ Magukat az utolsó olyan generációnak tartják, akik még megmenthetik Európát a teljes iszlamizációtól és a léha életvitelből adódó erkölcsi romlásból.

0% rasszizmus
100% identitás

AZ OSZTRÁK IDENTITÁRIUS MOZGALOM

A mozgalom osztrák ágát Alexander Markovics hívta életre 2012-ben akkor még Bécsi Identitárius Irány (Wiens Identitäre Richtung, WIR, ami németül „mi” jelentésű) néven, majd még ebben az évben megalapította az Osztrák Identitárius Mozgalmat (Identitäre Bewegung Österreich, IBÖ) Martin Sellner és Patrick Lenart, mellyel a két szervezet össze is olvadt.

A mozgalom felépítése és működése szempontjából fontos megemlíteni, hogy Ausztria minden tartományában jelen van, központja Bécs. A szervezet hierarchikusan épül fel, amelynek csúcán a szövetségi vezetés áll, ez határozza meg a cselekvési formákat, az erőforrások felhasználását és képviseli a mozgalmat kifelé. A lokális szervezeteket koordináló csoportvezetők is a szövetségi vezetésnek jelentenek, a mozgalom gerincét adó aktivisták pedig a mindenkori vezető alá tartoznak. A hierarchiában őket követik a mozgalom szimpatizánsai és támogatói, akik anyagi eszközökkel látják el a szervezetet az aktivizmushoz. Ahhoz, hogy valaki aktivistává válhasson, az IBÖ szigorú feltételeket szab: az érdeklődőknek el kell végezniük egy képzést, aminek végén vizsgát kell tenniük, valamint nyári táborokban is részt kell venniük a teljes jogú tagság elnyerése érdekében.

Az osztrák társszervezet jelentőségét növeli, hogy napjaink egyik leghíresebb identitárius képviselője éppen Martin Sellner, aki nemcsak aktivistája, de – filozófiai végzettségéből adódóan – egyben teoretikusa is az IBÖ-nek. Sellner eddigi életpályája kapcsán azonban nem lehet szó nélkül hagyni, hogy fiatalként szimpatizált az osztrák neonácikkal, amit úgy magyarázott, hogy akkoriban fiatal hazafiként csak ezen keresztül lehetett tevékenykedni. Saját megfogalmazása szerint azonban ezt később meghaladta, és ezért is hozta létre az helyi identitárius mozgalmat, amely a fiatalok számára is nagyobb vonzerővel bír ideológiai szempontból. A náci szimbólumok és a neonáci habitus teljes egészében távol áll napjaink identitárius mozgalmaitól, melynek jellemző jelszava a 0% rasszizmus, 100% identitás.

8 Lásd bővebben: Michelle Lynn KAHN: *Between Ausländer and Almanci. The Transnational History of Turkish-German Migration*. University of Richmond, Westhampton, 2020. 65–66.

9 Lásd bővebben: *Europe's Growing Muslim Population*. Pew Research Center. 2017. november 29. <<https://www.pewresearch.org/religion/2017/11/29/europes-growing-muslim-population/>>.

10 *Identitäre Bewegung Österreichs (IBÖ)*. Dokumentationsarchiv der österreichischen Widerstandes. <<https://www.doew.at/erkennen/rechtsextremismus/rechtsextreme-organisationen/identitaere-bewegung-oesterreich-iboe/>>

Az elmúlt években Sellner elméleti munkássága kiforrottabbá vált, mostanra nem pusztán publikációkkal, médiaszereplésekkel és könyvekkel terjeszti az identitáriusok nézeteit, de mindezeket taktikai, stratégiai és nagystratégiai szintre is emeli.¹¹ Rendszeresen ír cikkeket különböző folyóiratokba (*Blaue Narzisse, Kehre, Sezession*), és a saját oldalára, ahová podcasteket is készít, továbbá már három önálló kötete is megjelent: 2017-ben az *Identitáriusok! Egy új kezdet története (Identitär! Geschichte eines Aufbruchs)*, 2023-ban a *Rezsiváltás jobbról. Stratégiai vázlat (Regime Change von rechts. Eine strategische Skizze)*, 2024-ben pedig a *Remigráció. Egy javaslat (Remigration. Ein Vorschlag)*. Sellner gondolatisága koherens, művei szorosan egymásra épülnek, amelyekkel célja, hogy elindulhasson Nyugat-Európa iszlamizálásának visszafordítása. Mindehhez azonban először meg kell változtatni a közgondolkodást a migrációval kapcsolatban, tehát a metapolitikai térben adódnak az első teendő, amihez influenzerekre, utcai akciókat végző mozgalmakra és professzionális propagandára egyaránt szükség van. A cél tehát egy jobboldali ellennyilvánosság kialakítása, amely megteremti a kulturális hegemoniaépítés előfeltételeit.¹²

Nem véletlen hát, hogy Sellner vezetésével az IBÖ-nél az elmélet és a gyakorlat szintézise jól tetten érhető, példának okáért a hálózat osztrák ága többször látványos utcai akciókkal hívta fel magára a figyelmet. A mozgalom első szervezett megmozdulása – noha még csak csírájában, de – már a megalakulás évében nyomatékosította ezt, amikor egy, a Caritas által rendezett afro-haiti táncworkshopot zavartak meg majom és disznófejjel ábrázolt maszkokat viselő aktivistáik. Nagyobb médiavisszhangot viszont egy 2013-as esemény váltott ki, amikor is menekültek egy csoportja, kérelmük többszöri elutasítása ellenére, osztrák emberjogi szervezetek támogatásával beköltözött a bécsi Votivkirchébe, következményeként annak, hogy az azelőtti téren felállított illegális sátorábort a rendőrség feloszlatta. A menekültek többször is éhségstrájkba kezdtek, hogy követéseiket elérhessék. Többek között a menekültstátusz-kérelmük pozitív elbírálását, lakhatást és munkahely biztosítását követelték. Minderre válaszlépésként pár héttel később – nyomásgyakorlás és erődemonstráció szándékával – az identitáriusok szintén elfoglalták a templom egy oldalhajóját, és követelték a templom teljes kiürítését. A gyülekezet tagjai, akik egyébként nem engedték, hogy kilakoltassák a templomból a menekülteket, ezután a rendőrséggel eltávolították az aktivistákat a templomból. Miután nagy porfelhőt kavartak a sajtóban az abszurd jelenetek, a rendőrség biztonsági okokból kiürítette a templomot, ezért az aktivisták sikeresnek ítélték meg az akciójukat. Mindezek mellett az osztrák identitáriusok – és maga Sellner is személyesen – kulcsszerepet játszottak a *Defend Europe* nevet viselő összeurópai akcióban is, amikor az aktivisták hajót bérelve szándékozták hátráltatni a földközi-tengeri migrációt, amiről a későbbiekben még részletesen szó fog esni.

A mozgalom sikeres akciói mellett azonban súlyos vádakkal is szembesült, főleg miután 2019-ben kiderült, hogy azon merénylő, aki két új-zélandi mecsetnél 51 embert gyilkolt meg, 2018-ban néhány elektronikus levelet váltott az IBÖ vezetőjével, valamint arra is fény derült, hogy a merénylő 1500 eurót küldött át Sellnernek még abban az évben. Ezután politikai tekintetben szinte mindenki elhatárolódott Sellnertől, így korábbi támogatójuk, Heinz-Christian Strache egykori alkancellár is, annak ellenére, hogy a házkutatás után elegendő bizonyíték hiányában nem sikerült letartóztatni és elítélni. Noha Sellner ügye tisztázódott, Nagy-Britanniából és az Egyesült Államokból sikeresen, míg Németországból sikertelenül kitiltották nézetei miatt. Az osztrák hatóságok immár 12 éve próbálják az IBÖ tagjait megvádolni és jogerősen elítélni, mindeddig azonban a jelvényük 2021-es betiltása és a folyamatos megfigyelésen kívül nem sok sikert értek el.

A mozgalom sikeres akciói mellett azonban súlyos vádakkal is szembesült, főleg miután 2019-ben kiderült, hogy azon merénylő, aki két új-zélandi mecsetnél 51 embert gyilkolt meg, 2018-ban néhány elektronikus levelet váltott az IBÖ vezetőjével, valamint arra is fény derült, hogy a merénylő 1500 eurót küldött át Sellnernek még abban az évben. Ezután politikai tekintetben szinte mindenki elhatárolódott Sellnertől, így korábbi támogatójuk, Heinz-Christian Strache egykori alkancellár is, annak ellenére, hogy a házkutatás után elegendő bizonyíték hiányában nem sikerült letartóztatni és elítélni. Noha Sellner ügye tisztázódott, Nagy-Britanniából és az Egyesült Államokból sikeresen, míg Németországból sikertelenül kitiltották nézetei miatt. Az osztrák hatóságok immár 12 éve próbálják az IBÖ tagjait megvádolni és jogerősen elítélni, mindeddig azonban a jelvényük 2021-es betiltása és a folyamatos megfigyelésen kívül nem sok sikert értek el.

11 BÉKÉS Márton: *A rekonkvizta-stratégia*. Látószög, 2023. december 6. <<https://latoszogblog.hu/aktualis/rekonkvizta-strategia/>>

12 Lásd bővebben: Martin SELLNER: *Regime Change von rechts. Eine strategische Skizze*. Antaios, Schnellroda, 2023. 54–75.

az utolsó generáció, amelyik még megmentheti Európát

DEFEND EUROPE

Az egyik legnagyobb kampány és esemény, amely az identitárius mozgalomhoz kötődik, egy 2017-es földközi-tengeri akció volt, ahol egy C-Star nevű 422 tonna, 40 méter hosszú hajót béreltek, melyet egy korábbi német tengerészgyalogos kormányzott. Ennek keretében francia, német, osztrák, olasz, svájci és magyar összefogással a Földközi-tengeren a migránsokat segítő civil szervezetek munkáit akarták bojkottálni, emellett migránsokat szállító hajókat visszafordítani a líbiai partiórság segítségével, hogy azok ne juthassanak el olasz kikötőkbe. A résztvevők saját megfogalmazásuk szerint az akcióval Európa további iszlamizálását akarták megakadályozni.

Az akció részleteit gondosan megtervezték, és annak ellenére, hogy az adománygyűjtés céljából létrehozott számlájukat a Paypal letiltotta, végül több mint 200 ezer euró gyűlt össze a kampányra. A mozgalom résztvevői ezt követően hajót béreltek Srí Lankáról, annak húszfős tamil legénységével együtt, a fedélzetre azonban csak Catania kikötőjében tudott felszállni az aktivisták zöme, és különböző hátráltató körülmények miatt csak ott vették át a hajó irányítását.

A hajó húsz fős tamil legénységét eredetileg Egyiptomban tették volna partra, amit azonban az embercsempész civil szervezetek megakadályoztak, Cipruson pedig a török hatóságok nem engedték kikötni a hajót, sőt politikai okokból az egész legénységet rövid időre letartóztatták. Tovább bonyolította a helyzetet, hogy öt tamil – a *Defend Europe* szerint – liberális civil szervezetek nyomására Észak-Cipruson menedéjogot kért, hogy ezzel embercsempészetnek

Támadás –
Az Osztrák Identitárius Mozgalom tüntetése az illegális bevándorlás ellen
(Martin Sellner hivatalos Flickr-csatornája)

Martin Sellner:
Rezsiváltás jobbról (2023)

tüntethessék föl az akciót, míg a legénység maradék, tizenöt tagja repülővel utazott vissza Srí-Lankára. A török hatóságok végül engedélyezték, hogy a hajó elhagyja Ciprus szigetét, és Cataniában az aktivisták átvehették a hajó irányítását, megindultak Líbia partvidékeinek tengeri határához. Az akció ezt követően kezdetét vette, aminek keretében megpróbálták megállítani az illegális migrációt segítő, NGO-k által működtetett hajókat, valamint jelezték a líbiai partiőrségnek, ha egy hajó a törvényt megsértve belép a területükre. A *Defend Europe* csapata több ilyen NGO-t is megakadályozott a migránsok felvételében, illetve több alkalommal is a C-Star hívására jött ki a líbiai partiőrség, s járt el olyan NGO-k hajói ellen, akik megsértették Líbia tengeri határait. A misszió során a *Defend Europe* csapata folyamatosan gyártotta a magyarázó és ismertető videókat az illegálisan tevékenykedő NGO hajókról saját YouTube-csatornájára. Az akció végén azonban újabb incidens történt, amikor az identitáriusok végérvényesen ki akartak kötni Málta szigetén, ám a kikötőt Joseph Muscat máltai miniszterelnök lezáratta előlük. Ezt követően Muscat az aktivisták ivóvíz ellátását is megtiltotta, amely embargót néhány máltai patrióta törte meg, akik egy kis hajóval ivóvizet vittek a hajón rekedteknek. Az identitáriusok ezt követően videóban vonták kérdőre a máltai miniszterelnököt, hogy miképp engedhet be az országába – és azon keresztül Európába – több tízezer illegális migránst, miközben egy olyan hajót pedig kirekeszt, amelyen Európai Unió állampolgárok vannak. Ahogy a videójuk végén is jelezték, nem fogja őket érdekelni a kikötőből való kitiltás, ki fognak kötni Máltán, melyet meg is tettek.

Összességében elmondható, hogy a *mainstream* média a missziót annak megkezdésétől végéig folyamatosan lejáratta, kigúnyolta, hol nevetségesen gyerekesnek mutatta be azt, hol veszélyes és embertelen szélsőjobboldali fiatalok akciójaként hivatkozott rá. A *Defend Europe* viszont sikeresnek értékelte a missziót, főleg az európai polgárok szemléletformálásának tekintetében. Álláspontjuk szerint leleplezték, hogy a liberális politikusok, NGO-k és az őket kiszolgáló médiumok értelmezésével ellentétben nem pusztán az emberi jogokon alapuló embermentés zajlik, hanem sokkal inkább Líbia partvidékén keresztül illegális migránsok szállítása folyik Európa felé. Ezáltal pedig rávilágítottak arra is, hogy például a Soros György által is finanszírozott civil szervezeteknek „a humanizmus és az empátia nevében végzett önfeláldozó embermentő szolgálata” valójában embercsempészetet jelent.

KÖVETKEZTETÉSEK

Összefoglalva a leírtakat, arra a felismerésre juthatunk, az európai és ausztriai identitárius mozgalom tagjai az aktivizmus által jellemzett külön úton szeretnének haladni, viszonylag távol maradva a pártok tevékenységétől. Új stratégiák kidolgozása és újrakeretezése által régmúlt józanságot és bajtársiasságot testesítenek meg, amely ősrégi gondolatokból táplálkozva teljesen új alternatívát

kínál. Miközben az identitáriusok szellemi háttéréből akár politikai pártok is inspirálódnak, ami szintén jól mutatja a politika tér előtti elhelyezkedésüket, a mozgalom által alkalmazott akcionizmus egyedülállóvá teszi őket, amivel az elmúlt évtizedekben nem próbálkozott senki. A mozgalom tagjainak elege lett abból, hogy a jólét, a kényelem és a látszólagos biztonság miatt a nyugati emberek jelentős része érzéketlenné vált

a rájuk leselkedő veszedelmekre, és cselekvés helyett mindent az államtól vár el. Az identitáriusok cselekvés előtti, metapolitikai lényege az alábbiakban rejlik: állami megoldás várása helyett a közösségek problémamegoldása; individuum helyett közösség; fragmentálódás helyett egységesedés és hálózatosodás; apátia helyett aktivizmus. ■

ősrégi gondolatokból
táplálkozó
új alternatíva

